

РЕШЕНИЕ

№ 12677

гр. София, 10.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 14.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **803** по описа за **2025** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение № 1889 от 22.04.2024 г., постановено по административно наказателно дело № 20241110200990/2024 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 94-ти състав е потвърдил Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система (ЕФ) Серия К № 7991557, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с който на З. В. С., на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.4, вр. ал.1, т.4 от Закон за движение по пътищата (ЗДвП) е наложена „глоба“ в размер на 800 (осемстотин) лева, за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, решението е оспорено от З. В. С., с искане да бъде отменено заедно с потвърдения с него ЕФ.

Наведените касационни основания са нарушение на закона и за допуснати съществени процесуални нарушения - чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК, вр. чл.63в от ЗАНН, аргументирани с доводи, че не били представени доказателства процесното АТСС да е одобрен тип. Твърди се

незаконосъобразно прехвърляне на данните от паметта на техническото средство в съдържанието на ЕФ. В този смисъл са изложени аргументи за липса на доказателства относно съхраняването на данните до издаването на ЕФ. Оспорва се и представената към преписката снимка на местоположението на АТСС. Твърди се, че не отговаря на изискванията на чл. 10, ал. 3 от Наредба № 8121з-532 от 2015 г., доколкото не съдържа данни за точните координати, а и за времето на заснемане. Според пълномощника на касатора, обжалваното решение е постановено в нарушение на процесуалните правила, което е рефлектирало и върху приложението на материалния закон. В този аспект е посочено, че представеният протокол за използване на АТСС е без дата на проверка, без четлив подпис на длъжностното лице, което е извършило проверката, както и че не са представени доказателства за неговата компетентност, респ. за спазване на изискването на чл. 13, т. 3 от Наредбата за условията и реда за използването им. Разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП изисквала да бъде посочена конкретната хипотеза, която отговаря на извършеното деяние. Твърди се, че е налице и противоречие между разпоредбите на Наредба № 8121з-532 за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата и тези на Закона за движение по пътищата относно възможността да бъде издаван електронен фиш при установяване и заснемане на нарушение с мобилни АТСС, като според Наредбата това е възможно при временно монтирано на пътя АТСС, а според закона, това е невъзможно, тъй като при всички случаи мобилното АТСС установява нарушението в присъствие на контролен орган. Заявява искане за присъждане на разноски.

Подадена е и частна жалба срещу постановеното по делото на СРС Определение № 4598/20.11.2024 г., с което е оставена без уважение молбата на З. С. за изменение на решението в частта за разноските. Сочи се, че е направено своевременно възражение за прекомерност, обосновано с липсата на фактическа и правна сложност на казуса, включително и неучастието на процесуален представител в проведеното съдебно заседание.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът, чрез процесуалния си представител адв. С. Г. моли за уважаването на жалбата.

Ответникът по касационната жалба, в депозирания писмен отговор изразява становище за неоснователност. Заявява и искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, а при условията на евентуалност прави възражение за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура, дава заключение за

неоснователност на жалбата.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК,намира за установено следното:

Жалбата е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок. Процесуално допустима е и частната жалба – подадена е в преклузивния 7-дневен срок от връчване на съобщението за постановяване на определението (06.12.2024 г., а жалбата е заведена с вх. № 406462 от 13.12.2024 г.), от надлежна страна, против подлежащ на оспорване съдебен акт.

Разгледани по същество и двете жалби са неоснователни.

Приетата за установена от СРС фактическа обстановка е, че 12.08.2023 г. в 10:41 часа лек автомобил марка "К.", модел "С." с рег. [рег.номер на МПС] се движел на територията на [населено място] по [улица]до разклона за Центъра за специализация и професионална подготовка (ЦСПП) - МВР с посока на движение от [населено място] към [населено място], със скорост от 82 км/час при ограничение на скоростта 50 км/час за населено място. Скоростта, с която се движел автомобилът била установена и заснета с видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации тип CORDON M2 с № MD1193. Същата е одобрена и вписана в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване под № В-46 на дата 06.07.2018 г. със срок на валидност на одобряване на типа до 13.06.2027г. На 14.03.2023 г. тази видео-радарна система е преминала проверка, за която е издаден Протокол от проверка № 019-СГ-ИСИС от 14.03.2023г. В съответствие с него, допустимата грешка при измерване на скоростта е +/-3 км/ч. при скорост до 100 км/час и +/- 3 % при скорост над 100 км/час.

Въз основа на констатираното и заснето нарушение на скоростта от СДВР бил издаден атакуваният Електронен фиш Серия К № 7991557, с който на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.4, вр. ал.1, т.4 от ЗДвП на З. В. С. е наложена „глоба“ в размер на 800 лева за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП, извършено при условията на повторност в едногодишен срок от влизане в сила на ЕФ, Серия К № 5247278 на 20.09.2022 г.

При така установената фактическа обстановка СРС е приел, че не са налице съществени процесуални нарушения, които да доведат до отмяна на ЕФ. Въззивната инстанция е разгледала

спора по същество и след преценка на доказателствата приобщени по делото е приела за безспорно установено от обективна и субективна страна факта на извършване на вмененото нарушение на ЗДвП, с посочения автомобил и при описаните в ЕФ обстоятелства, като е потвърдила ЕФ с наложеното наказание в законоустановения размер.

Пред касационната инстанция не са представени нови писмени доказателства по чл. 219, ал. 1 АПК и АССГ възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка.

При постановяването на оспореното пред АССГ решение не са осъществени релевантите с жалбата касационни основания или други, сред тези, за които касационната инстанция следи служебно- съществени процесуални нарушения, свързани с правораздавателната власт на СРС, законността на състава, дължимата за съдебното решение писмена форма и нейните реквизити, както и със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, водещи до нищожност или недопустимост на оспорения съдебен акт.

Предложената от СРС аргументация е съответна на фактическите установявания по делото и отговаря на възраженията на жалбоподателя, които са преповторени и в касационната жалба. Поради това касационната инстанция на основание чл.221, ал.2 АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН препраща към мотивите на оспореното решение.

Възражението на касатора, че СРС е допуснал процесуално нарушение, обуславящо отмяна на решението, е неоснователно. СРС не е допуснал съществено отклонение от стандарта, утвърден в чл. 339, ал. 1 и ал. 2 от НПК, вр.чл.84 ЗАНН. В нормата на чл. 339, ал. 2, вр. с ал. 1 от НПК, вр.чл.84 ЗАНН определено какво следва да бъде съдържанието на въззивното решение, което въззивната инстанция постановява в случаите, когато потвърждава НП/ЕФ. Съгласно тази разпоредба във въззивния съдебен акт следва да се посочи по чия жалба и протест се произнася въззивният съд, тяхното кратко съдържание, доводите на страните от съдебното заседание, основното съдържание на присъдата/НП, основанията, поради които не приема доводите, изложени в подкрепа на жалбата или протеста и своето собствено решение по тях. Това не означава, че въззивният съд винаги е длъжен в решението си да излага подробен доказателствен анализ и изрично да обосновава всяка приета от него фактическа констатация, когато изцяло приема за качествено извършена доказателствената и аналитичната дейност на АНО.

Изцяло се възприемат и съображенията на въззивната инстанция относно правната квалификация на нарушението и приложената санкционна норма, поради което АССГ препраща към тях и не ги

повтаря.

С оглед гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания на чл. 63в от ЗАНН във връзка с чл. 348 от Наказателно-процесуалния кодекс и на други такива, за които АССГ следи служебно, касационната жалба следва да бъде отхвърлена, а оспореното въззивно съдебно решение – оставено в сила.

Не са налице основания за изменение и отмяна и на обжалваното Определение № 4598 на СРС от 20.11.2024 г. Споделят се аргументите, изложени в мотивите на оспорения съдебен акт. Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че при неявяване на процесуален представител в проведеното открито съдебно заседание, юрисконсултското възнаграждение следва да е 50 лв., съгласно чл. 25а, ал. 3 от НЗПП. Посочената разпоредба е неотнوسима, доколкото не е посочено, че касае административни дела, както изрично е отбелязано в чл. 24 от същата наредба. Присъждането на възнаграждение за процесуално представителство не може да бъде обвързано със задължително участие в съдебно заседание, доколкото приложената от СРС норма е чл. 27е от Наредбата, а тя не предвижда подобно разграничение, като уреденото изрично в чл. 22ж, т. 1 и т. 2 от с.н. Основният принцип, на който е подчинено определянето на възнаграждение за оказана правна помощ е съответствието на размера с вида на правната помощ, фактическата и правна сложност на конкретния казус, проведените процесуални действия, в които е участвал представителят, а и не на последно място с нормативно предвидените размери. Присъденото с обжалваното решение минимално по размер възнаграждение от 80 лева, според настоящия съдебен състав, съответства на процесуалната активност на пълномощника на административния орган, изразяваща се в депозирането на писмени бележки по съществото на спора, поради което няма основание за намаляването му под минималния предвиден размер в чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ.

При този изход на спора, съобразно разпоредбата на чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН на процесуалния представител на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение за касационното производство, определено по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ - в размер от 80 лева, заплащането, на което да се възложи на касатора.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1-во от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1889 от 22.04.2024 г., постановено по административнонаказателно дело № 20241110200990/2024 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСТАВЯ В СИЛА Определение № 4598 от 20.11.2024 г., постановено по административно наказателно дело № 20241110200990/2024 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 94-ти състав.

ОСЪЖДА З. В. С., ЕГН [ЕГН] да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи сумата от 80 (осемдесет) лева юрисконсултско възнаграждение за касационното производство.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: